

Flerårsaftalen sikrer politiet den fornødne fleksibilitet, således at politiet indenfor de overordnede rammer kan fastlægge størrelsen og sammensætningen af politiets personale og øvrige driftsudgifter med henblik på en så effektiv og hensigtsmæssig varetagelse af politiets virksomhed som mulig.

Det er efter min opfattelse kun meningsfuldt at indgå sådanne flerårsaftaler, hvis aftalens parter respekterer, at aftalen skal overholdes. Jeg er således ikke indstillet på at indgå i en generel genforhandling af flerårsaftalen med forligspartierne.

Noget andet er, at der kan indtræde omstændigheder, der ikke kunne forudses ved flerårsaftalens indgåelse, og som afgørende ændrer grundlaget for fastlæggelsen af politiets bevillingmæssige rammer. Således er der som følge af de betydelige ressourcer, som politiet har måttet indsætte mod rockerkriminaliteten, ved Akt 74/96 tilføjet politiets driftsbevilling 25 mio. kr. i 1996 til betaling for bl.a. merarbejde og øgede driftsudgifter i forbindelse med denne ekstraordinære indsats.

På tilsvarende måde blev der ved Akt 165/97 tilført politiet 8 mio. kr. med henblik på indkøb af udstyr m.v. til brug ved politiets bevogtning af de særlige arrestafdelinger, der benyttes til indsættelse af personer med rockertilknøytning.

Senest er der ved Akt 276/97 tilført politiet 16 mio. kr. i 1997 til dækning merudgifterne som følge af den ekstraordinære indsats mod rockerkriminaliteten indtil 1. maj i år.

Spm. nr. S 2310

Til justitsministeren (16/5 97) af:
Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Vil ministeren skitsere, i hvilke tilfælde man i henhold til offentligheds- og forvaltningsloven skal lave referat af møder, der afholdes af styrelser, ministerier og andre administrative myndigheder?«

Svar (29/5 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er ikke i forvaltningsloven eller i offentlighedsloven fastsat regler om, at en forvaltningsmyndighed skal udarbejde mødereferater.

I offentlighedslovens § 6, stk. 1, er der derimod fastsat en bestemmelse om, at en forvaltningsmyndighed i afgørelsessager skal gøre notat om visse oplysninger. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»§ 6. I sager, hvor der bliver truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, skal en myndighed, der mundtligt modtager oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, der er betydning for sagens afgørelse, eller som på anden måde er bekendt med sådanne oplysninger, gøre notat om indholdet af oplysningerne. Det gælder dog ikke, såfremt oplysningerne i øvrigt fremgår af sagens dokumenter.«

Bestemmelsen omfatter også oplysninger, som modtages under et møde, jf. bl.a. Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret (1994), side 276, hvor der bl.a. anføres følgende om bestemmelsens anvendelsesområde:

»Notatpligten efter § 6 gælder kun i afgørelsessager. . . . Pligten angår faktiske omstændigheder i modsætning til oplysninger om en sags retlige omstændigheder. Oplysningerne skal noteres, blot de har betydning for sagsforholdet. . . . Pligten indtræder, når sådanne oplysninger modtages hos myndigheden; om modtagelsen sker telefonisk, *under et møde* (fremhævet her), ved besigtigelse, ved informationssøgning i andre sager, registre mv., eller under en samtale med en anden medarbejder ved samme myndighed, er i denne henseende ligegyldigt. Der er for så vidt ikke pligt til at nedfælde oplysningerne på et særligt ark (eventuelt med særlig farve), således som en del myndigheder bruger. . . .«

Om rækkevidden af notatpligten kan endvidere henvises til Kommenteret Offentlighedslov ved John Vogter (1992), side 111 ff.

Bestemmelsen i offentlighedslovens § 6, stk. 1, er i øvrigt udslag af en almindelig retsgrund sætning, hvorefter en myndighed – uanset om der er tale om en afgørelsessag – har pligt til at gøre notat om ekspeditioner af væsentlig betydning for behandlingen af en sag, hvis de ikke fremgår af brevvækslingen i sagen eller sagens øvrige dokumenter, jf. Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., a.st., side 277, og Kommenteret Forvaltningslov ved John Vogter (1992), side 140. Det anførte gælder efter Justitsministeriets opfattelse også med hensyn til væsentlige ekspeditioner, der f.eks. meddeles under et møde i forvaltningsmyndigheden.